

Reprèn el curs cultural

PROPOSTES-CULTURA. La temporada artística comença amb força a les cartelleres de cinema i a les sales de concerts. També us recomanem un pas per la Torre Lluvià i el teatre més reflexiu d'*André i Dorine* al Kursaal

ART

Rastres i vivències

Heu entrat en una *casa de les aranyes*? Segur que alguna vegada sí? Però potser no precisament a la que aquests dies ens proposen Laura Casaponsa i Cristina Zafra, a la Casa Lluvià. Un lloc ple de petites històries oblidades pel pas del temps? Rostres i secrets, records i vivències que no podreu conèixer del tot però que podreu acabar d'imaginar? Les aranyes en guarden el rastre? Teniu temps fins el 20 de setembre i es tracta del projecte artístic guanyador del Premi de la Taula d'Arts Visuals i el Centre Cultural el Casino. I us heu endinsat mai en el talent de Josep Barés? Un artista total: pintor, escultor, fotògraf, dibuixant? Un artista versàtil: diverses tècniques en les quals ha treballat al llarg dels anys, i també diferents llenguatges. Ara a la sala d'art del Cercle Artístic de Manresa en teniu l'oportunitat. Fins al 12 de setembre, unes obres que intenten copsar instantànies d'uns moments viscuts i d'uns paisatges suggerents que transforma a partir del seu llenguatge personal per capturar-los en l'obra. **Maria Camp**

MÚSICA

Suite i El fugitiu

Dues formacions bagenques obren el curs musical a Manresa. La jove banda de pop-rock de Santpedor Suite presenta el seu segon treball *Phoenix* al Voilà! Cafè Teatre el dijous 10 de setembre, a les deu del vespre. El ressò del seu primer àlbum d'estudi, *Time&Essence*, els va permetre girar per nombroses ciutats de l'estat fins que van tornar a l'estudi a donar forma al segon disc. *Phoenix* continua amb l'estil fresc i juvenil de la formació, segell distintiu de la banda, tot incorporant-hi *hip hop* i nous sons a ventall sònic del repertori. Qui prefereixi ritmes més ballables en un format molt menys íntim, pot anar a veure El Fugitiu a la sala Stroika el pròxim dissabte 13 de setembre, a les onze de la nit. La banda manresana, que ja compta en el seu haver amb nombroses actuacions arreu de la geografia catalana, portarà la seva rumba-reggae-patxanga a la sala dels Dolors compartint cartell amb Barra Lliure. **Marc Vilanova**

CINEMA

Bolets de tardor

La tornada a l'escola, a la feina i/o a la rutina després de l'estiu sempre és dura, i pel que fa a veure pel·lícules passa el mateix. Venint d'un estiu on hem vist desfil·lar per les cartelleres faules de ciència ficció com *Lucy* de Luc Besson, el geriàtric de velles glòries de Sylvester Stallone a *Los*

mercenarios 3 o el *blockbuster* de torn com és *Guardianes de la galaxia*, aixecar el cap i veure el que s'ha d'estrenar no ajuda a fer la tornada una mica més dolça. Al setembre tindrem dosi d'acció amb protagonista *folracarpetes* a *El Niño*, del sobrevalorat director de *Celda 211* Daniel Monzón, acció però en aquest cas mitològica la veurem a *Hércules*, cinta que obliga que les crispetes siguin molt bones per sortir més o menys satisfet, o ja a l'octubre una nova visió/versió/revisitació del vampir per excel·lència a *Drácula: La leyenda jamás contada*. Com ens reconciliarem amb el cine després d'això? Amb *Boyhood* de Richard Linklater. Rodada una setmana cada any des de 2002 a 2013, sempre amb el mateix repartiment, explica el pas del temps i de la vida de Mason, al qual coneixem amb sis anys i seguim fins als divuit, amb tots els canvis que això suposa. Un projecte arriscat, engrescador i humil que usa el cinema com a element per explicar històries naturals encapsulant petites dosis de realitat a cada fotograma, marca de la casa Linklater com ja ens té acostumats per exemple amb la recordada trilogia de *Antes del...* El bon cinema és com els bolets de tardor, s'amaga, s'ha de saber trobar i després... degustar. **Laura Vidal**

TEATRE

André i Dorine: teatre emotiu

Emoció, somriures, poesia, delicadesa... són paraules que defineixen *André i Dorine*, l'obra de teatre que es podrà veure el divendres dia 19 de setembre al teatre Kursaal. Un muntatge teatral, sense text, que en menys de 3 anys s'ha representat en mes de 20 països: Londres, Nova York, Istanbul, Oslo, Buenos Aires, Xangai... De la companyia basca Kulunka Teatro, és una història sobre l'Alzheimer, però per sobre de tot és una història sobre la lluita, la superació i l'amor. Els personatges es construeixen amb màscares i gestos; gestos que aconsegueixen donar vida a les màscares. Els actors Jose Dault, Garbiñe Insauti i Edu Càrcamo interpreten diferents personatges i l'espectacle es converteix en una lliçó magistral d'interpretació gestual. El director del muntatge, Iñaki Rikarte, ens acosta amb molta delicadesa al tema de l'Alzheimer, traient-li en la mesura del possible la tragèdia que suposa la pèrdua de records, saltejant l'evolució de la malaltia de Dorine, una virtuosa del cello, amb els records de tota una vida al costat d'André, un escriptor que no dubta a recordar una i altra vegada la seva esposa. Tot això davant d'un fill molt preocupat per la malaltia, però que la viu de la distància. La posada en escena està plena de poesia i de moments entranyables que la converteixen en una deliciosa comèdia. Un obra intel·ligent que no perd el to còmic ni en els moments més durs. Un muntatge que encantarà els amants del bon teatre però que recomano de veure a tothom. **Joan Morros**